

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrt leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 134.

Maribor, dne 23. novembra 1910.

Letnik II.

Resume in konsekvence.

Ker smo z našim nedeljskim protestnim shodom zadeli naše nasprotnike v živo in ker prinaša „Nar. Dnevnik“ od dne 21. t. m. o shodu dolgo poročilo, s katerim hoče oprati zamorca, se hočemo še nekoliko pomuditi pri tej veleznačilni zadevi. Napraviti hočemo na kratko nekaj resume in navesti konsekvence, ki izvirajo iz faktov in dogodkov, katere smo doživeli v zadnjem času.

Štajerski „Lehrerbund“ je razpošiljal letake, na katerih se je na nezaslišan način žalilo naše vrle fante. Ta „Lehrerbund“ je, kakor se je poprej vedno trdilo, strogo stanovska organizacija učiteljsva. V njej so bili zato tudi združeni slovenski in nemški liberalni učitelji. Mi smo imeli že večkrat priliko, opozarjati na dejstvo in vsakdo, kdor je sam le nekoliko bistreje motril naše politično vrvenje, je prišel do prepričanja, da so trditve o zgolj strokovno-stanovskih tendencah „Lehrerbunda“ navadno slepilo: Ta „Lehrerbund“ je bil od nekdanj glavno torišče svobodomiselstva.

Sedaj stopimo lahko korak naprej in trdimo: Lehrerbund je le privesek sedanje nemškonacionalne večine v deželi, rekli bi lahko, nekaj njen faktotum. Pred nedolгим časom se je zdelo temu Lehrerbundu, kakor znano, primerno nastopiti proti naši kardinalni narodni zahtevi, proti delitvi deželnega šolskega sveta. S tem je Lehrerbund odkrito priznal, da se hoče brigati za zadeve, ki bi mu morale biti popolnoma irelevantne ter stavlja nacionalno-politični moment, če tudi ni umestno, nad stanovskega. S svojim sramotilnim letakom je pa Lehrerbund dokazal, da je izrazilo nemškonacionalno društvo. Podal se je na popolnoma politično polje in kliče na najdrznejši način na boj proti obstrukciji naših poslancev.

Mislimo da nismo preoblastni in neopravičeni, ako rečemo: V Lehrerbundu, v tej ekspozituri nemškonacionalne politične misli, ki ima stanovsko zadajo samo za pretvezo, ni prostora za slovenskega učitelja. Izgovori, da so nastopi Lehrerbunda v zadnjem času samo prehodni, ne držijo. Vsakdo, ki hoče spoznati, lahko uvidi, da leži v vdejstvovanju nemškonacionalnih političnih teženj Lehrerbunda sistem, zato mu mora vsak narodno-misleč učitelj obrniti hrbet. Povemo odkrito: Pri tem vprašanju ni nikakega

paktiranja, nikakih kompromisov, ampak samo aut-aut. „Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti“ in takega mi ne smatramo za Slovence.

Drugo žalostno dejstvo, ki ga je afera z letaki zopet potrdila, je: v gotovih krogih našega liberalnega učiteljsva ni nikakega idealizma več. Vsi spodnještajerski stanovi so se izrekli za obstrukcijo, čeravno se jim ne godi bogve kako dobro in čeravno vedo, da zahteva boj vedno nekaj žrtv, samo nekateri liberalni učitelji se iz egoističnih vzrokov ne morejo povspeti nekoliko nad materialnost in rujejo odkrito in tajno proti našim poslancem. Tem gospodom so skupni narodni interesi deveta briga, njim se gre samo za lastni žep. To je žalostno in človeku se nehoče vsiljuje vprašanje: Kako je to mogoče? Kje tiče vzroki, da je ves idealizem strit in zamorjen?

Odgovor ni težak: Materialistično svobodomiselstvo, ki slavi ravno med učiteljsvom bolj kakor med kakim drugim stanom svoje orgije, je uničilo vse vzvišenejši čute in odtod ta skoro neumevna sebičnost. Konstatiranje tega za vsakega učitelja nekoliko neprijetnega dejstva naj bo vsem dobro-mislečim v bodrilo, da gredo še z večjo vnemo na delo. Spremeniti te razmere med učiteljsvom in vzbuditi med njim pravega krščanskega duha je naloga, vredna naporega in težkega dela. Mogoče so nekateri preveč zaverovani v tradicije, drugi se boje terorizma, tretji so brezbrizni, a vi, kar vas je zavednih, vzdramite jih in osnujte krepko Slomškovo zvezo! Naj ne bo nikakega strahu in bojazni! Mogočne čete našega ljudstva bodo stale za vami!

Izza kulis.

Zasedanje delegacij je zaključeno. Skupni ministri so dobili kar so zahtevali, vsi redni in izredni izdatki in proračuni so odobreni. V človeku, ki nima vpogleda v zakulisno politično vrvenje, se mora roditi in vtrditi prepričanje, da sede naši skupni ministri trdno na svojih foteljih ter se jim smeje še sedaj v pozni jeseni solnce sreče razkošno in božajoče. A to je samo na videz. Z jesenskimi vetrovi so pripihali tudi vetrovi, ki naznanjajo v skupnih ministrstvih krizo. V političnih krogih je namreč faktično že javna tajnost, da še s precej hitrimi koraki bližamo spremembam na foteljih naših skupnih ministrov.

„Kako je z Miciko?“

„Dobro — dobro!“ mu je odgovorila ter ga nelsa na rokah v sobo.

„Samo tiho — ona se ne sme prestrašiti“, je šepetal Franc pred durmi svojega stanovanja.

Žena ga je posadila, ne da bi izpregovorila besedo, na stol.

„Ali dobro spi?“

In Franc je zadržal z vso silo kašelj.

„Da, da, prav dobro spi!“

Žena je odgovorila s tihim, tresočim glasom ter pokleknila ob slavnici na tleh.

Majhna svetilnica je metala medle žarke na revno posteljo, kjer je ležala 10letna deklica. Ogleno-črni lasje v neredu, kako je to navadno pri osebah, ki morajo dolgo ležati, so obsenčevali ozko, suho obličje, ki je bilo izmučeno kakor od sušice. Oči so bile zaprte, roke pa sklenjene, kakor k molitvi.

„Kako je z otrokom? Vedno me je gnalo domov . . . Hitel sem, kolikor sem mogel . . . Ali ne zgle-da sirota kakor angelj? Nehaj jokati, stara, saj sem prinesel denar za zdravlilo.“

„Ta ne potrebuje nobenega zdravila več!“

Žena se ni mogla več vzdržati solz, ter se je vrgla na deklico.

„Mrtva?!“

Franc se je dvignil z groznim krikom ter padel na zemljo. Kakor bi se hotel prepričati sam o grozni resnici, je stopil korak bližje, toda zopet je padel brezzavesten na zemljo.

Prihodnjega dne smo se podali otroci proti Francovemu stanovanju. Povedali so nam, da leži na parah. Bali smo se sicer, toda šli smo pa vendar le k njemu.

Soba je bila polna radovednežev, pa tudi takih, ki so imeli sočutje do uboge žene.

Zraven nje je stal drvar Strnad. Nekaj časa je zrl nepremično na obe trupli, ki sta ležali skupaj.

„Ali ne leži tukaj kakor zemlja v polici!“ je spraval jedva iz sebe. „Ne preostaja mi nič drugega,

Glede skupnega finančnega ministra Buriana prihaja ta vest najmanj nepričakovano. Njegova u-soda je bila že več ali manj zapečatena, ko mu je avstrijska zbornica izrekla radi bosanske agrarne banke nezaupnico. Ker se mož zelo krčevito drži svoje-ga ministrskega sedeža, ni hotel umeti tega migljaja s kolom in je to tudi mirne duše lahko storil, ker avstrijska zbornica žalibog ni forum, kateremu bi bil skupni finančni minister odgovoren. Da bi si vtrdil pozicijo, si je začel iskati prijateljev in zaveznikov — finančni minister ima v tem oziru najlažje stališče — in našel jih je. Ko je prišel v delegacijah trenutek, da bi avstrijski delegati povedali Burianu tisto svoje mnenje, ki so ga imeli o njem v avstrijski zbornici, so na željo iz višjih sfer umolknili. Pozabili so na vse principe logike in doslednosti in izrekli Burianu zaupnico. Brezdvomno pa je, da ga s tem niso rešili. Če minister tako ravna, kakor je počel Burian z našimi jugoslovanskimi brati, ki jih je hotel prodati ogrskim židom, potem je nemogoče. Tak minister gre, ako ga tudi radi kritičnega trenutka še drže višja mesta in čeprav se potegujejo zanj nekateri zastopniki onih narodov, ki bi bili z uničenjem svojih bosanskih bratov zelo obetno prizadeti. Stališče ministrove, ki je vzbudil med ljudskimi zastopniki tako ogorčenje, kakor Burian, je nevzdržljivo, čeprav se za njega pehajo z raznimi cukerčki pridobljeni vladinovi.

A ne le radi bosanske banke, ampak tudi iz mnogih drugih vzrokov je postal Burian nemogoč. V času njegovega ministrovanja se je vgnezdila v bosanski upravi silna korupcija. Zlasti Burianov resortni šef Horowitz, kateremu je dal popolnoma proste roke, je marsikaj zakrivil. Ker je pa za vse odgovoren Burian, kurzira med parlamentarci znani biblični rek: „Glas je sicer Ezavov glas, a roke so Jakobove roke.“ Ravno radi tega pa, ker niso njegove roke, je tembolj hudo in nevarno . . .

Odstop skupnega vojnega ministra je že toliko kolikor gotov. Schönaich je sicer duhovit mož in pa osebno simpatičen, kot politik si pa gotovo ne bo pridobil slave. Njegova pozicija se je pričela majati že pred dalje časom. Schönaich je zelo računal na moč in silo bivše vladajoče ogrske koalicije. Preobrat na Ogrskem je prišel zato za njega kakor blisk iz jasnega. Tako je bil prepričan o nezlomljivi moči koalicije, da se v novi položaj ni mogel niti živeti.

kakor da vzamem oba otroka na roke in ju ponesem ob enem —

Glasu mu je zmanjkalo, obrnil se je v stran in si pobrsal solze iz obličja.

. . . Bledi angelček je klical trudnega Franca, dalje in dalje . . . klical ga je k sebi.

Izseljevanje napreduje.

V Washingtonu so pred kratkim sestavili statitiko o številu potnikov, ki so dospeli v mesecu avgustu iz tujih dežel v vse luke Združenih držav. Že poprej je statistični urad na Ellis-Islandu objavil število došlecev iz tujih pristanišč v New-York. Nova statistika pa vštevava vse došlece, brez ozirov, v kateri luki so se izkrcali, ali da li so prišli v deželo čez kanadsko ali mehiškansko mejo.

Skupno število vseh došlecev je znašalo 132.622, od katerih je bilo 28.888 ameriških državljanov. Izmed inozemcev je bilo 78.574 razvrščenih kot priseljenci, 2274 priseljencem se je v mesecu avgustu izkrcanje zabranilo.

Od 78.574 priseljencev je bilo 14.094 Italijanov, 10.862 je bilo Judov, po ogromni večini ruskih. Na tretjem mestu stoje Poljaki s 7805, Nemci so na četrtem mestu s 5407, vendar ne prihaja niti polovica takozvanih Nemcev iz prave Nemčije. Kot resničnih Mažarov se je izdalo od došlecev v mesecu avgustu 1282.

Izmed 2274 priseljencev, ki so bili v mesecu avgustu izključeni, je odpadlo 1375 na Ellis-Island. Ob kanadski meji je bilo zavrženih 300 in ob mehiškanski meji 192. V San Francisco je našlo 162 došlecev deželna vrata zaprta, v Bostonu 78, v Philadelphiji 56 in v Baltimoru 5.

Fiskalno leto 1910 se je končalo že z dnem 1. julija. Izza dne 30. junija 1909 do dne 30. junija 1910 je dospelo 1.041.570 priseljencev. Samo v dveh prejšnjih letih je bilo to število preseženo, leta 1906 s 1.100.735 in leta 1907 s 1.285.349.

PODLISTEK.

Franc.

(Češki spisal Jan. Neruda).

(Konec.)

Globoko upognjen, roke na kolenih, se je premikal Franc počasi naprej. Ni si upal, ločiti se od zida. Kajti bal se je viharja, ki je divjal na Miklavževem trgu ter prenašal pele oblake snega, kajti ni bil mnogo težji in močnejši, kakor kaka majhna snežinka. Toda nič ni pomagalo.

„Vedno se mi dozdeva, kakor bi me klicalo nekaj domov . . . Bo pač trebalo korajžno naprej . . .“

Te besede so mu dale poguma in zavil je naravnost čez trg. Veter pa je zapihal z vso močjo proti njemu in mu vel sneg v obraz. Zmanjkalo mu je zraka, tipal je okoli sebe, kje bi bila kaka podpora — zopet močen sunek — in kakor lahko peresce je padel nesrečnež na zemljo.

Trajalo je precej časa, predno se je zopet dvignil na noge.

„Moram — moram domov . . . umrl bi od strahu tukaj“, je govoril sam k sebi, da bi zopet dobil pogum.

Dolgo, dolgo je korakal Franc po Prokopovi ulici navzgor. Počival je skoraj pri vsaki hiši, ob vsakem oglu. Končno je le dospel do svojega stanovanja. Imel je komaj toliko moči, da je zmajal s kljuko. No, ga mu je izpoddrsnila in obležal je nezavesten v snegu.

Nekoliko trenutkov je bilo tiho. Nato so se oglasili koraki in duri so se odprle.

Močna, velika ženska se je pojavila na pragu. „Moj Bog! . . . Moj ubogi Franc — kaj pa ti le je?“

Naglo je priskočila ter dvignila možička, kot bi bil dete.

Razven tega je Schönaich / mnogo preveč popustljiv napram ogrskim zahtevam glede armade. Ta popustljivost ga je dovela v konflikte s prestolonaslednikom, ki se najodločneje protivi vsakemu trganju skupne armade. Tudi neke difference, ki so nastale med njim in nekaterimi vodilnimi vojaškimi osebam radi sicer zgolj vojaških zadev, kakor tudi njegova afera z „Reichspost“, niso ravno vtrdile njegovega stališča in zato bo šel. (Skoro sigurno bomo imeli pri prihodnjem delegacijskem zasedanju že novega skupnega vojnega ministra.

Najbolj nepričakovano pride gotovo vest, da je tudi stališče zunanjega ministra grofa Aehrenthala omajano. Aehrenthal je sicer bolj bolehn narave, toda ne toliko, da bi ne mogel zavzemati svojega mesta. Če bo demisioniral, potem pri vsem nasprotnem zatrevanju tega ne bo storil radi bolehnosti, ampak iz političnih motivov.

Aehrenthalovo pozicijo / se je smatralo še pred kratkim za „bombenfest.“ / Od vseh strani je slišal samo hvalo in solnčil se je že v žarkih slave. Priznati se tudi mora, da je Aehrenthal res spreten diplomat. Rešitev aneksijskega vprašanja je bila zelo kočljiva in težavna zadeva, ta jo je srečno izpeljal. Zato včinkuje vest o njegovem padcu tembolj senzacionalno, a ni brez stvarne podlage.

Že ostra kritika skoro vseh slovanskih poslancev — kdor ima s cukerkri zamašena usta, seveda ne more govoriti — ki so obsojali Aehrenthalovo politiko, ker pripuščajo influenciranje naše zunanje politike in obeh zaveznic na našo notranjo politiko, ni ravno zgladila njegovih političnih potov. „Odobravam v glavnem aneksijsko politiko in prizadevanje, da se v zboru narodov vsestransko okrepimo, toda tega pomirjenja nimam, da bi naša zvezna razmerja ne vplivala na našo notranje razmere. To mora v interesu dostojanstva in notranje moči naše monarhije in v interesu sreče in blagra njenih narodov nehati in naša notranja uprava ne sme našima zaveznicama na ljubo imeti Slovanom sovražno značaj! Ker pa ima naša notranja uprava dejansko nemški in mažarski značaj, ne morem za proračun glasovati!“ Tako se je izjavil voditelj V. L. S. v delegacijah in mi se mu moramo pridružiti.

Še bolj kakor obsodba politike, ki dovoljuje vplivanje zunanje na notranjo, je usodepoln za Aehrenthala Friedjungov proces in z njim združena afere. V tem slučaju je Aehrenthalova usoda res tragična. Najprej srečno izvede težko in nevarno vprašanje aneksije in potem pade radi nekih falzificiranih aktov, ki jih ni sam zakrivil in so postali tudi že brezpredmetni. To je gotovo tragika usode, a na stvari o nič ne spremeni. Brezdvomno je, da so igrali v času aneksije falzificirani dokumenti neko ulogo. Ker se je Aehrenthal iz bogvekakšnih vzrokov preveč izpostavil in se je tudi za grofa Forgacha, našega poslanika v Belgradu, ki je moral radi teh falzifikatov slišati že težke obsodbe, neprimerno in preveč zavzel, si je oblatil svoj ščit, s katerim se je do sedaj boril. Rja, ki se je zajedla v dosedaj svetlo jeklo, se bo vedno bolj širila in se ne da odpraviti. Ne smemo sicer prištevati Aehrenthala že med politične mrtvece, toda njegov ministrski stol je začel pokati. Zgodovina je neizprosna in pozna marsikak slučaj, ko so že na pol pozabljene malenkosti povzročile težke posledice. In zelo verjetno je, da se bo ta igra usode ponovila pri Aehrenthalu.

Škofovske konference na Dunaju.

Iz Dunaja se poroča od dobro informirane strani: Avstrijski škofje so pri svojih škofovskih konferencah sklenili reformirati župnijski izpit. V bodoče bo razdeljena skušnja v dva dela. Ena skušnja se bo pečala z dogmatičnimi predmeti in z vsem, kar je z njimi v zvezi, druga bo pa obravnavala moralno, pastoralno in cerkveno pravo. Ti dve skušnji se bosta lahko položili v dveh zaporednih letih, toda v dobi enega leta. Ta sprememba je posledica papeževega dekreta, v katerem se želi poglobljenje znanstvenih študij duhovščine.

Reforme se uvedejo tudi z ozirom na pastoralne konference. Za javnost so posebne važnosti sklepi, ki so jih sklenili škofje z ozirom na dekret sv. očeta o sv. obhajilu: katoliški stariši bodo smeli prej kakor dozdaj pripustiti svoje otroke k prvemu sv. obhajilu, če so vzgojeni otroci v krščanskem življenju, da umevajo v rani mladosti temeljne nauke o sv. obhajilu.

Glede skupnih obhajil učencev se je določilo, da se bo stopnjevanje v teku dveh let tako postopalo, da se zniža starost na 9. leto.

Na dopis ministrstva za bogočastje z ozirom na Boromejsko encikliko odgovori konferenca z dopisom, v katerem vzamejo škofje z zadovoljstvom na znanje, da izjavlja ministrstvo, da bo gledalo na to, da se ne bo motil verski mir ter da bo ministrstvo proti vsakemu takemu motenju ostro nastopilo. Navedlo se je pa več kričečih slučajev motenja javnega mira po gotovih odpadniških agitatorjih, ki so se pripetili, ne da bi državne oblasti zavzele kako stališče in storile potrebne korake. Konečno je z ozirom na dopis ministrstva izrečeno prepričanje, da se bodo podobni slučajji v bodoče onemogočili.

„Zahtevajte v gostilnah Stražo.“

Politični pregled.

Hrvaški sabor.

Starostni predsednik Barčič je dne 22. novembra otvoril saborsko sejo. Po običajnem pozdravu starostnega predsednika in prečitanju vlog je poslanec dr. Kumičič imenom krščansko-socialne stranke prava protestiral proti govoru grofa Khuena in proti temu, da niso vse hrvaške dežele zastopane v hrvaškem saboru. Govorili so še: starčevičanec Akačič in dr. Pavelič, poslanca seljačke stranke dr. Superina in Radič. Ob 12. uri je v spremstvu uradnikov in pa vladnih poslancev prišel v sabor ban Tomašič v narodni gala-uniformi. Prečital je kraljevski reskript o saborskem delavnem programu ter je proglasil odgoditev sabora. Opozicija je klicala: „Živio hrv. kralj! Abzug ogrski eksponent!“

Kdo bo tržaški škof?

Listi poročajo, da bo za škofa v Trstu imenovan ljubljanski kanonik dr. Karlin. Te vesti se morajo vzeti seveda z vso rezervo na znanje.

Zaključenje zasedanja ogrskih delegacij.

Ogrske delegacije so imele dne 21. novembra zaključno sejo.

Češki deželni zbor odgođen.

Višji deželni maršal princ Lobkovic, dr. Baernreither in grof Schönborn so bili dne 22. novembra pri Bienerthu v konferenci glede položaja v češkem deželnem zboru. Vspeh je bil ta, da se je dež. zbor odgodil. Če se bo doseglo pri ponovnih češko-nemških konferencah na Dunaju vspeh, bo češki dež. zbor zopet sklican na dan 15. dec.

Atentat na ministrskega predsednika francoske republike.

V nedeljo dne 20. t. m. popoldne se je udeležil francoski ministrski predsednik Briand odkritja spomenika francoskega politika Ferryja. Ko se je vračal domov, ga je napadel neki človek, ki je skočil proti njemu, ga zgrabil za vrat ter ga dvakrat udaril s pestjo po obrazu. Napadalec je Briandu pri tem zbil klobuk z glave. Predno pa je mogel svoj atentat nadaljevati, je že zgrabila napadaleca razjarjena množica, ki ga je strahovito pretepla. Na policiji je aretirani izpovedal, da je tajnik rojalistične mladinske organizacije ter je izvršil svoj čin iz političnih nagibov.

Srbski poslanik na Dunaju Simić gre v pokoj.

„Zeit“ od dne 21. t. m. poroča iz Belgrada, da je faktično odpoklicanje srbskega poslanika na Dunaju Simića sklenjena stvar. Srbska vlada pa hoče celo zadevo definitivno rešiti še-le potem, kadar bo srbska vlada dobila prepričanje, da Avstrija tudi zagotovo odpokliče iz Belgrada poslanika grofa Forgacha. Iz oficiozne strani se zatrjuje, da bo srbski poslanik na dunajskem dvoru v kratkem penzioniran, in sicer ker je podal sam / vsled privatnih razmer / prošnjo za vpokojenje.

Sanacija koroške centralne blagajne.

„Slovenskemu Narodu“ se poroča dne 22. nov. iz Dunaja. V škofijski konferenci na Dunaju so se podpisale velike garancijske svote za sanacijo centralne blagajne v Coloven. Episkopat avstrijski je tudi odposlal na koroške duhovnike zaupna pisma, v katerih se jim nalaga, da naj denarno podpirajo sanacijo blagajne.

V zvezo s stanjem te blagajne se spravlja tudi, da je grof Sylva-Tarouca prevzel dunajsko „Norbertus“-tiskarno.

Sporazum Nemcev v Bukovini.

Po daljših konferencah so se bukovinski Nemci sporazumeli. Dne 21. nov. so krščanski socialci in nemški nacionalci sklenili za bodoče deželnozborske volitve kompromis ter bodo nastopili s skupnimi kandidati. (Obe stranki si osnujeta skupen nemško-narodni svet.

Avstrijski Nemci na Bismarckovem grobu.

Pod vodstvom bivšega vsenemškega poslanca Schönererja je romalo okrog 50 neodrešenih Nemcev na grob njihovega „svetnika“ Bismarcka. V nedeljo dne 20. t. m. so položili žalni venec na Bismarckov grob. Schönerer je imel svoj običajni nagrobni govor. Na večer se je v Friedrichsruhe vršil shod, na katerem so „tlačeni“ avstrijski Nemci izražali svoje hrepenenje po svoji „obljubljani deželi.“

Raznoterosti.

Osebnostna vest. Danes dne 23. nov. se je mudil v Mariboru kot gost našega prevzv. nadpastirja prem. đjakovarski škof dr. Ivan Krapac. Došel je ob 12. uri predpoldne in odpotoval v Budimpešto z brzovlakom ob pol treh popoldne.

Iz pošte. Poštni ekspedijent Rudolf Murmayr v Gradcu / je imenovan za poštnega oficijanta v Celju. Prestavljen je poštni ekspeditor Karl Poglič iz Gradca v Maribor. Vpokojena je Roza Sternberger, poštarica v Braslovčah.

Iz pol. službe. Okrajni nadkomisar pri okrajnem glavarstvu v Gradcu Evg. vitez Mor-Sunnegg in vodja okrajnega glavarstva v Slovenjgradu ptem. Poiger sta imenovana za okrajna glavarja.

Spremembe v štajerskem namestništvu. Za podpredsednika pri štajerskem namestništvu je imenovan namesto vpokojenega dr. Evg. Netoliczka dvor. svetnik pl. Hammer-Purgstall. (S tem imenovanjem je grof Clary / ugodil želji vladajoče nemško-nacionalne večine v dež. zboru. — Dr. Evg. Netoliczka je o priliki svojega vpokojenja povzdignjen v viteški stan. — Namestniški svetnik grof Manzano je imenovan za dvornega / svetnika / ad personam. (Za namestniške svetnike so imenovani okrajni glavarji: grof Stürgkh v Radgoni, grof Schönfeld v Ljubnem / in pl. Kriehuber v Gradcu.

Porotna zasedanja leta 1911. Pri okrožnem sodišču v Mariboru se bodo začela porotna zasedanja leta 1911, prvo dne 13. marca, drugo 19. junija, tretje 25. septembra in četrto dne 11. dec. V Celju se bodo pričela zasedanja: 13. febr., 15. maja, 11. sept. in 20. nov.

Novi studenčni red. Okrajna glavarstva so poslala na posamezna županstva besedilo novega studenčnega / reda, katero se mora pojasniti / občanom. Glasom tega studenčnega reda morajo občinski odbori izvoliti posebno komisijo, ki / mora nadzirati studence in vodovodne naprave po občini. Studenci s sesalkami se morajo po določenih studenčnega reda očistiti vsako drugo leto. Navadni in plitvi studenci se pa morajo osnažiti vsako leto. Tudi se morajo studenci dobro zadelati, da ne pridejo / v / pitno vodo škodljive tvarine.

Kmetovalci, pozor! S 1. jan. 1911 stopi v veljavo nova postavna odredba o varnostnih pripravah pri kmetijskih in drugih strojih. Mlatilnice, domači mlini, vejalnice, stroji za pripravo krme i. dr. morajo biti opremljeni z varnostnimi pripravami, da se preprečijo eventualne nesreče. Kdor ne bo zavaroval strojev, zapade kazni. Natančneje se o tem izve pri županih.

Riemanje zopet v naročju katoliške cerkve. V nedeljo dne 20. t. m. so praznovali v Riemanjih blizu Trsta znamenito in redko slavlje. Kakor znano so pred 11 leti Riemanjci izstopili iz katoliške cerkve in hoteli v pravoslavje. Ta korak so povzročili razni tuji podpihovalni elementi, ki so spravili Riemanjce iz popolnoma drugih kakor verskih in poštenih namenov iz vsakega ravnotežja. V nedeljo so se Riemanjci povrnili v katoliško cerkev. Kot odposlanec sv. očeta je prihitel med nesrečne zapeljence goriški nadškof dr. Sedej. V cerkvi, ki je bila 11 let zaprta, je krstil 46 in birmoval 156 oseb. S tem je končana zelo mučna afera, ki je vzdignila mnogo prahu. Gotovi krogi so menili, da bodo z zaslepljenjem ubogih Riemanjcev najlažje pričeli s sistematično, protikatoliško agitacijo na našem jugu. Ker je ta propaganda naletela na zdrav odpor, zapustili so ti netilci prepira Riemanjce in jih prepustili lastni usodi. Sedaj so Riemanjci spoznali svoje zmote, uvideli so, da se jih je hotelo samo izrabljati in so se vrnili. V letih, ko so živeli Riemanjci v odpadništvu in niso imeli duhovnika, je opravljal duhovniške posle riemanjski župan Berdon. Krščeval je, poročal je, vodil je pogrebe, z eno besedo: bil je nekak napol-župnik riemanjski. Sedaj bodo nastale zopet vrejene razmere in bo opravljal zopet vse to duhovnik.

Shod pri Sv. Emi.

Shod poslancev S. K. Z., ki je bil nameravan za dne 13. nov. pri podružnici Sv. Urbana, je bil dne 20. t. m. pri fari Sv. Eme v bralnem društvu in se je prav sijajno in vrlo obnesel. Prostori bralnega društva so bili natlačeno polni samih vrlih mož iz domače župnije, in nekaj tudi iz sosednih, kateri so z vso vstrajnostjo poslušali izvajanja poslancev S. K. Z., gospoda deželnega poslanca Jakoba Vrečka iz Ponikve in gospoda državnega in deželnega poslanca Franca Piškeka.

Shod otvori predsednik katoliškega slovenskega izobraževalnega društva pri Sv. Emi, vrl kmet Jan. Anderlič, kateri v imenu vseh poslušalcev prijazno in dostojno pozdravi naša vrta in za svoje tovariše kmete tako vneta poslanca, ker opomni tovariše kmete, naj bodo pazni, da se bodo natanko prepričali o delovanju in trudapolnem poslovanju naših požrtvovalnih gospodov poslancev, kateri se toliko trudijo za dobrobit slovenskega kmeta, vkljub temu, da jih liberalni in nemčurski nasprotniki na tako poдел način sramotijo in obrekujejo. Naši poslanci so že veliko dobrega storili, a še veliko več pa slabega zabranili. kakor se je tudi lahko razvidelo iz razlaganja in podatkov poslancev Vrečka in Piškeka. Zborovalci enoglasno odobrujejo delovanje naših poslancev in protestujejo proti staremu šolskemu zakonu. Protestujejo tudi proti kaznim, oziroma davku, pri živinotržtvu, katerega so primorani plačevati mali živinotržci, in odločno zahtevajo nastavljenje slovenskih živinozdravnikov, kateri bodo vestno in praktično svoj posel vodili, ne pa v kvar slovenskemu kmetu.

Konečno se sprejme sledeča resolucija: Zborovalci zbrani na poučenem shodu pri Sv. Emi dne 20. nov. 1910 odločno protestujejo proti vladnemu načrtu radi plačevanja posebnega davka, oziroma kazni, pri malem živinotržtvu. Silno čudno in krivično je, da bi moral kmet, ki večkrat na sejm nekaj parov živine spremeni, zato potem kot živino-tržec plačati kazni, oziroma davek. Zborovalci tudi zahtevajo, da se nastavi več slovenskih vestnih živinozdravnikov. Dokler je pomanjkanje teh, se lahko pooblasti za preglednike živine domače, izkušene gg.

živinozdravnike, / kakor je na primer gospod živinozdravnik M. Volaušek v občini Podčetrtek. Nadalje odobrujejo zborovalci z velikim navdušenjem delovanje poslancev v dež. zboru, in enoglasno zahtevajo obstrukcije, tako dolgo, dokler ne dosežejo rešenja predlogov, kateri so bili stavljeni v korist Spodnjemu slovenskemu Štajerju. Zahtevajo tudi zbrani zborovalci enoglasno poldnevni pouk / v ljudskih šolah, ker vsled hribovitih krajev in oslabelosti otrok je celodnevni pouk bolj uničujoč, kakor koristen. Zahtevajo tudi, da se upelje nadaljevalni pouk, / oziroma nedeljski pouk. Zborovalci izrekajo enoglasno popolno zaupanje poslancem S. K. Z. in jih pozivajo, da vstrajajo vnaprej pri svojem vrlem delovanju.

Štajersko.

Maribor. Graška tvrdka za izpeljavo električnih podjetij Buss in dr. namerava v družbi s posestnikom / mariborskega paromlina Karlom Scherbaumom ter akcijsko družbo tovarnarjev v Ljubnem na Gornjem Štajerskem uporabiti vodno moč Drave nad Mariborom za večjo električno napravo, potom katere bi se za Maribor preskrbela električna sila za posamezna obrtna podjetja in bi naše mesto dobilo tudi boljšo in cenejšo razsvetljavo. Omenjena družba je uložila že tozadevne prošnje na pristojne oblasti, da se ji dovoli izrabiti vodno moč Drave v obsegu občin: Sv. Ožbalt ob Dravi, Gerstdorf, Zgornji Boč, Vurnat, Groit in Maribor. Po računu inženjerjev bi znašala vodna moč te električne naprave od 15.000 do 37.600 konjskih sil. Lokalni ogled za ta projekt se bo vršil 13.—16. dec. t. l.

Maribor. Slovensko gledališče. Iz pisarne: V nedeljo dne 4. dec. je Miklavževa nedelja. Popoldne ob 4. uri se uprizori čarobna igra „Janko in Metka.“ Igrajo otroci. Po igri nastopi Miklavž / v spremstvu angeljev, belcebubov in zločudev. Nato se razdele darila. Vsak kdor želi kaj darovati svojim dragim, naj pravočasno izroči hišniku v Narodnem domu in kolekuje vsako darilo z narodnim kolekom. Opozarja se pa, da se žaljiva darila ne bodo sprejemala. V nedeljo dne 11. dec. zvečer pa se igra zgodovinska igra iz dobe preganjanja / kristjanov: („V / znamenju križa.“

Maribor. Lekarnar-farmacevt Sirag namerava v bližini glavnega kolodvora ustanoviti novo lekarno. Okrajno glavarstvo mariborsko je poslalo na vse občine vprašanje, kakšno stališče zavzamejo občine glede te nameravane lekarne.

Ceršak. V Št. Vidu na Voglu je umrl dne 21. novembra distriktni zdravnik Henrik Lang, ki je imel v zdravniški oskrbi tudi delavce v cirberški tovarni.

Ptuj. Slovensko gledališče. Zimska sezija se odpre z zabavnim večerom, katerega priredi naša Narodna čitalnica v nedeljo dne 27. nov. ob 8. uri zvečer v veliki dvorani Narodnega doma. Igrala se bode izvirna burka „Mutast muzikant“, katero je ravno izdal Jaka Štoka, pisatelj pristnih narodnih burk, kakor „Moč uniforme“, „Trije tički“ itd. Pri veselici sodeluje ptujsko pevsko društvo in nastopi v samospevih / naš priljubljeni solist gospod / dr. Bela Štuhar. Godbo oskrbi slovenski domači orkester, sestavljen iz naših najboljših moči. Nstopnina je celo zmerna. Čisti dobiček je namenjen za obdaritev revnih otrok na Miklavžev večer. / Z ozirom / na dobrodelni namen pričakujemo najštevilnejšega obiska. — Torej v nedeljo dne 27. novembra na zabavni večer v Ptuj!

Krčovina pri Ptuj. Prihodnjo nedeljo dne 27. novembra priredi naše izobraževalno društvo popoldne ob 3. uri v ptujski Narodni čitalnici poučen šoh z zanimivim vspešnim. Predaval bo med drugimi tudi urednik Žebot iz Maribora.

Poljčane. Pri nas se razvija velik nov tamburaški zbor. Fantje se pridno vadijo. Vodja je Jožef Gajšek ter se fantje tudi pri njem vadijo. Priporočajo se pa vsem spodnještajerskim tamburaškim društvom za obrabljene note ali sekirice. Pošljejo jih naj na naslov vodje tamburaškega zbora v Poljčanah.

Celje. Društvo za varstvo in oskrbovanje otrok za celjski okraj se je pred dvema letoma ustanovilo, katerega namen je, ščititi bedno, zapuščeno in osirotelo deco in ono mladino, katera je v vzgoji zanemarljena ali v nevarnosti, da se zanemari. Mnogo tožb se čuje o izprijenosti mladine, glasneje in glasneje se kliče na pomoč. Veliko otrok živi brez nadzorstva in tako se dogaja, da začenjajo taki otroci izostajati iz šole, se potepajo, se izpridijo in vzrastejo v sramoto, nadlego in škodo sebi, svojem in celi človeški družbi. Naše društvo je doseglo svoj namen s tem, da je spravljalo tako deco in mladino v pripravne zavode, v družine, v učna mesta ali v službe. Umevno je, da je naše delo združeno z velikimi stroški. Žal, da se je dosedaj naša javnost le malo brigala za naše prekoristno društvo. Zlasti se obračamo s prošnjo na naše zaupnike, da pospešijo društveni namen s tem, da pridobijo v svojem kraju člane in dobrotnike in posredujejo pri občinah, posojilnicah in posameznikih glade podpore. Da bi se naše započeto delo res ne ustavilo, temveč da bi se to človekoljubno delo nadaljevalo, ponavljamo našo prošnjo s kraljevim pevecem: Oče in mati sta me zapustila, ti pa, o Gospod, si me sprejel. — Vsak najmanjši dar sprejememo ra-

dostno in hvaležno, in vaše delo usmiljenja večni Plačnik ne bo prezrl.

Dobrna. Dne 27. t. m. v nedeljo po prvem sv. opravi budo naši dični poslanci gospodje dr. Benkovič, Pišek in Terglav v našem posojilniškem hotelu Union (Orosel) poročali o svojem delovanju. Od kar Slovenci pošiljajo svoje zastopnike v državni in deželni zbor, niso tisti tako usodno vplivali na celo državo in štajersko deželo kakor sedaj. Pred nekaj leti naš še komaj poznali niso, da, še celo v našem cesarstvu so o Slovencih malo vedeli / več seveda pa o nemškem rajhu. Bili smo tedaj pohlevni prosilci, da ne rečemo berači pri nemški avstrijski vladi. Danes pa nas ne poznajo samo, ampak se nas že bojijo in marsikateremu nemškemu napetnežu ni (ime) Slovenec in slovenski narod vseeno, kajti on ve, da je slovenski narod — narod delavnih, značajnih mož, ki pošlje take izborne poslance v državni in deželne zbore. Odločno zahtevanje, da se naše pravice vpoštevajo, je primoralo naše poslance, da so sklenili delovanje državnega in deželnega zbora onemogočiti — z obstrukcijo. Dovolj imamo prosjačenja, dovolj imamo praznih in hinavskih obljub, tako so klicali volilci, tako so na ves glas v zborih naznanili naši poslanci: ali nam daste, kar nam gre po postavi, ali pa tudi sami nič več ne dobite, brez nas in zoper nas ne boste več gospodarili. Tako odločno pa zamorejo naši poslanci nastopiti le vsled tega, ker imajo ogromno število slovenskega ljudstva za seboj. Kjer imajo vojskovođe veliko vojsko za seboj, poleg tega pa tudi izvrstno orožje pogum in navdušenje za svetlo, pravično stvar, tam je vojska lahka in zmaga gotova. Znano je, da smo Dobrnčani vse svoje poslance z ogromno večino glasov izvolili in to zato, ker smo bili prepričani, da nam naša Slovenska kmečka zveza gotovo najboljšo može priporočiti in ker smo tudi hvala Bogu vsled izobraževalnega društva in dobre organizacije politično razsoodni, da ne verjamemo ljudem, ki nas samo ob volitvah poznajo in ki niso ne našega narodnega in tudi ne verskega mišljenja. V nedeljo na veselo svidenje! Dobrodošli vrli junaki, bodisi volilci, bodisi poslanci!

Brezovec pri Rogatcu. Prav redko in pomenljivo svečanost smo obhajali v nedeljo dne 20. nov. t. l. v našem Brezovcu. Posestnik Matija Šipec je postavil pred 5 leti sebi in svoji družini lepo novo hišo, letos pa v zahvalo, da se je zvršila stavba brez vsake nezgode, novo hišo Materi božji. Nova, lična kapela stoji ob okrajni cesti, ki pelje iz Hrvaškega proti Poljčanom, ter jo krasi od Ferd. Stuflesserja na Tirolskem mojstersko izdelana podoba Pomočnice kristjanov. Prečastiti gospod dekan rogački je popoldan po večernicah po primernem govoru ob mnogi udeležbi pobožnih vernikov blagoslovil prelepo podobo v novi kapeli, kjer so se nato odmolile lavretanske liturgije in je cerkveni pevski zbor pod vodstvom čast. gospoda kaplana Jožefa Žekarja zapel dve lepi Marijini pesmi. Po blagoslovljenju pa je povabil darežljivi hišni gospodar sosede, sorodnike in druge od Sv. Križa pri Slatini, od Sv. Florijana pod Bočem, iz Kostivnice in daljne Savinjske doline došle goste v svojo gostoljubno hišo, kjer so se menjavali resni in šaljivi govori in napitnice z lepim petjem. Dal Bog, da se uresniči želje prečastitega gospoda dekana, kateri je sklenil svoj nagovor z besedami: „In kadar bo ta roka, katero zdaj povzdignem k blagoslovu, že davno trohnela v grobu, naj se tukaj še vedno lepo in častljivo vzdiguje danes blagoslovljena kapela Marije, pomočnice kristjanov, ki naj vse čase sprejema v svoje materno varstvo tukajšnje bogoljubne prebivalce ter naj priča tujcem, popotnikom in poznim rodovom, da tukaj prebiva / zavedno / krščansko slovensko ljudstvo, ki deluje z Bogom in z Marijo za svojo slovensko in nebeško domovino!“

Prijeti cerkveni tatovi. V Zagrebu sta pred nekaj dnevi skušala dva fanti / pri zlatnarju Schönbacherju / prodati več cerkvenih vrednostnih reči, med katerimi se je nahajal tudi srebreni kelih, okrašen z 18 rubini. Zlatnar je takoj obvestil policijo, a „prodajalca“ sta zbežala. Končno se je posrečilo detektivom ujeti 17letnega Janeza Krelica, ki je priznal, da je v družbi z nekim Jesenakom in Kramerjem vkradel dotični kelih v župni cerkvi na Ponikvi na Štajerskem. Odkod so druge vkradene vrednote, se še ni dognalo. Policiji se je posrečilo, spraviti na varno tudi Jesenaka in Kramerja.

Nekaj misli o žurnalistiki.

Ko so v starodavnem času nekoč vprašali Ezopa, kaj je najboljšje, je odgovoril: „Jezik, ker brez njega se ne more storiti nič dobrega na svetu“, in na vprašanje: „Kaj je najslabše?“ je odgovoril: „Jezik, kajti ta povzroči neizmerno veliko hudega na svetu.“

Marsikateremu se bo zdel ta odgovor prav paradoksen, toda resničen je; na njega lahko apliciramo eno iznajdbo novejšega časa, ki obsega in izraža vse naše politično, družbeno, socialno, znanstveno in versko življenje: namreč na časopisje. Časniki so jezik in sicer najvplivnejši organ javnega mnenja, onega bi rekel nedefiniranega imponderabile moderne države in ljudskega življenja, katero (javno mnenje) se ne sme ignorirati, s katerim morajo računati noleni volens tudi državniki, diplomatje...

Toda časopisi niso le samo organ javnega mnenja, da, še veliko več so, še večje veljave so za izobrazbo javnega mnenja, bodisi za dobro ali slabo. Ta pomen časopisja so socialni demokratje prav dobro spoznali in od tod ona velika skrb za podporo in razširjenje svojih časopisov. Njihov princip bi se lahko tako-le ali slično označil:

Časopisi niso le samo najvplivnejši organ javnega mnenja, oni kar fabricirajo javno mnenje. Največja propaganda za naše ideje in naša načela je sedaj propaganda za časopise; čim več pridobimo oseb, ki berejo naše liste, tem bolj se tudi širi seme našega socialističnega mišljenja in pri tem več osebah rodi sad in tem več imamo ljudi, ki so z nami, ki nam pomagajo razširjati naša načela...

To bi bile glavne misli njihovih načel. A nihče naj ne misli, da so to samo misli in ideje, prazne besede, katere ostanejo le na papirju. Ne, nikakor ne! Proces se vrši popolnoma psihologično in konsekvantno logično; kakor se namreč naše misli in ideje izražajo v besedah in besede kažejo v dejanju, tako je tudi tukaj. Kar sklepajo v svojih tajnih klubih, to si prizadevajo tudi dejansko izvršiti. Le / pogledmo njih dejanje in nehanje! Koliko imajo časopisov socialne demokratje, kako jih podpirajo na vse kraje, da, koliko žrtvujejo za nje, samo da gre njih stvar naprej, to ve vsak, ki je le nekoliko informiran o njih organizaciji. Kakšen pa je namen, za katerega se toliko žrtvuje? Ali morda dober? Ali še naj napišem par besed, kake namene zasledujejo? O tem je vsakemu čitatelju dovolj znano; ne bom tratil papirja.

Exempla trahunt, vzgledi vlečejo. Učimo se v tem oziru od naših nasprotnikov. Tudi mi katoličani moramo pred vsem skrbeti za dobre, katoliške časopise in te po naši moči podpirati. Kaj koristi, pravim, cerkve zidati, misijonariti, v šolah šolski pouk natanko izvrševati, ako pustimo, da naši nasprotniki neumorno in neovirano delajo po svojih načelih, da so cerkve prazne... in tako vničijo sad / našega dolgoletnega truda! Mi katoličani moramo enkrat uvideti, da se moramo ob enem posluževati tega defenzivnega in ofenzivnega orožja, katoliškega časopisja. Torej: malo požrtvovalnosti in pogumno naprej in — zmaga je naša. Katoliški ideji se morajo vporočiti vse liberalne in socialdemokratske sile! H.

Somišljeniki, po gostilnah, pri trgovcih in obrtnikih zahtevajte naš list.

Tolstoj.

Že zadnjič smo poročali o smrti ruskega pisatelja grofa Leva Nikolajeviča Tolstoj. Njegova smrt je vzbudila po vsem kulturnem svetu mnogo zanimanja in razburjenja. Danes prinašamo nekaj življenjepisnih dat in črtic iz njegovega življenja.

Rojen je bil Lev Nikolajevič Tolstoj dne 9. septembra 1828 v gradu Jasnaja Poljana / v guberniji Tula. Svojo mater, bivšo knežjo Marijo Ivanovo Volkonsko, je izgubil Tolstoj že, ko je bil star 3 leta. Zapustila je 5 otrok. Ko je bil Lev star 9 let, je izgubil še očeta. Po končanih študijah se je posvetil Tolstoj vojaški službi ter se je udeležil tudi obleganja Sebastopola. Tudi je sodeloval v krimski vojski. Akoravno / so ga častili kot junaškega vojaka, mu vendar bojni hrup ni prijal. Šel je zopet na svojo Jasnaja Poljano, kjer se je pridno pečal s kmetijstvom. V svoji mladosti je Tolstoj zelo mnogo potoval, ter pri potovanju opazoval življenje in običaje drugih ljudstev. Leta 1862 se je poročil s hčerko nekega zdravnika v Moskvi. Iz zakona mu je izšlo devet otrok.

Tolstojeva prva pisateljska perioda traja do konca leta 1879. V tej dobi je spisal velika dva romana: „Vojska in mir“ ter „Ana Karenina“, ki se smeta prištevati med najslavnejša njegova dela. Tolstojeva spise je z neko čudno strastjo prebiral ves kulturni svet. Prevoide njegovih pisateljskih proizvodov najdemo skorodja pri vseh narodih. Izvirna njegova dela v ruščini imajo lep jezik in nekako posebno privlačno silo.

Ko se je v Tolstoju pojavil velik notranji preobrač, se je v svojem pisateljevanju baval edino le z verskimi načeli in socialnimi problemi. V tej dobi so zaznamujejo kot najboljša njegova dela: roman „Vstajenje“ in „Kreutzerjeva sonata.“ Zaradi svojih posebnih verskih in socialnih naziranj je prišel Tolstoj v konflikt s pravoslavno cerkvijo. Sv. sinod ga je na predlog znanega Pobjedonosceva izključil. Državne oblasti / so ga pustile na miru, dasiravno / Tolstoj z / nekaterimi / dokaj revolucionarnimi / spisi razširil revolucionarni duh v Rusiji.

Tolstoj je bil od ruskega naroda zelo ljubljen. Posebno kmetje so ga radi njegovega priprostega življenja spoštovali enako kot carja.

Razgled po svetu.

Bosanski sabor brez zborovalne dvorane. Magistrat mesta Sarajeva je odpovedal bosansko-hercegovskemu saboru uporabo mestne dvorane za saborske seje. Tako sedaj nima sabor zasigurate dvorane, kjer bi zboroval. Izvolil se je v saboru odsek, ima dolžnost skrbeti / za preskrbo pripravnega / mesta.

Kleparska dela
 kakor tudi uvajanje
 vodovodov, plina, stre-
 lovodov, hišnih
 brzojavov telefonov
 id. tsprejemam in iste zvršim
 točno in hitro
 Ig. Zalokar klesar Brežicah.
 XXXXXXXXXXXXXXX

Vage

za vagone, voze (most-
 ne), centimalne, škalo-
 decimalne, za živino,
 tablicove in vsake dru-
 ge vrste za gospodarske
 in obrtniške namene iz-
 deluje ter priporoča po
 nizkih cenah

Jos. Kaláb,

tovarna za vage,
 Brno, Zidenice Moravsko.
 80 slovenska obrt.

Mlad, pošten krojaški po-
 močnik, išče dela pri kakem
 mojstru v Mariboru ali kjer
 koli. Ponudbe pod "Krojaški
 pomočnik" M. F. poste re-
 stante Maribor. 389

Novoizšlo

v Tisk. sv. Cirila
 v Mariboru:

**Prošnje za domo-
 vlnstvo.**

**Tedensko poročilo
 o nalezljivih
 boleznih.**

XXXXXXXXXXXX

Edina špecijska tvrdka za katoliška društva.

Društvene znake

v vseh izpeljavah in raznih cenah, kakor tudi čast-
 ne znake, žblje za zastave in podobe svetnikov v
 emailu. — Broše, obeske in častna darila izdeluje
 in pošilja v zmernih cenah graver

Stanislav Mrkwicka Dunaj VII.

Zieglergasse 67.

Vzorci slav. društvom brezplačno!

Vzorci slav. društvom brezplačno!

Za svojo odvetniško pisarno iščem
**koncipijenta s pravico
 substitucije**

Vstop 1. januarja 1911, pogoji po dogovoru.

Dr. Ivan Šušteršič

176

odvetnik v Ljubljani.

Slovenska trgovina

J. N. Šoštarč, Maribor

samo Glavni trg šte. 9

priporoča p. n. občinstvu svoje veliko
 zalogo svakovrstnega najnovejšega in
 najmodnejšega blaga iz samo prvih in
 najboljših tovarn.

z modnim in manufakturnim blagom
 ter krojaškimi potrebščinami - - -

Postrežba točna in stroga solidna. :: :: ::

Cerkveni in sobni slikar in pleskar

Franjo Horvat

MARIBOR, Kasinoasse šte. 2.

Se priporoča veleč. duhovščini in slavnemu ob-
 činstvu za slikanje cerkev, dvoran, sob,
 društvenih odrov, napisov na steno,
 deske, plošče in steklo ter za
 vsa v pleskarsko in slikar-
 sko stroko spadajoča
 :: dela. :: 53

Postrežba točna! :: :: :: Cene nizke!

Sprejme se takoj

2 pomočnika,

dobre moči, proti dobri plači. Josip Drušković trgovec v
 Slovenj Gradcu. 178-2

Škodovati

Vam ne more ako pišete takoj
 po nove vzorce od ženskega ali
 moškega blaga, katere razpošilja
 proti vrnitvi franko narodna
 veletrgovska hiša

R. Stermecki, Celje.

Štefan Strašek

v Celju Kovačeva ulica.

165
 priporoča svojo zalogo čevljev in izdelovanje čevljev.
 Velika izbira za gospode: dame in otroke od
 najfinejše do najcenejše izvršitve.

**Gamaše, galoše, raznovrstne
 domače čevlje, prave juhtne in
 druge športne čevlje.**

Na debelo!

Priporoča se

Na drobno!

edina narodna trgovina

galanterijskega, norimberškega in modnega blaga, kakor
 tudi igrač.

Prica & Kramar v Celju

na voglu Graške- in Krožne ceste. 68

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: na-
 vadno po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4 1/2%.
 Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in
 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se spre-
 jemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obre-
 stovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti se
 pošilja hranilne položnice na razpolago (šek konto
 97.078). Rental davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti papilarni
 varnosti po 4 1/2%, na vknjižbo sploh po 5%, na
 vknjižbo in poročstvo po 5 1/2%, in na osebni
 kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vre-
 dnostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih za-
 vodih prevzame posojilnica v svojo last proti po-
 vrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo
 7 kroat. — Prošnje za vknjižbo dela posojilnica
 brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

se vsako sredo in četrtek od 9. do 12. dopoldne
 in vsako soboto od 8 do 12 dopoldne, izven
 praznikov. — V uradnih urah se sprejema in iz-
 plačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8.—12.
 dopoldne in od 2.—5. dopoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne knjižice.